

Dansk Taekwondo Forbund

Tid til forandring

Flere grene af samme sport i ét fælles forbund – En vinderkultur skabes

Tommy Mortensen
01/06/2011

Tid til forandring

Indholdsfortegnelse

Indledning.....	3
Problemformulering.....	3
Dataindsamling/Teoriafsnit.....	4
Litteraturliste.....	4
Historik.....	4
Personlig erfaring.....	5
Tre sportsgrene i samme forbund.....	6
Hvad - Hvorfor - Hvordan - Hvornår.....	8
Økonomi.....	11
Konklusion.....	11

Tid til forandring

Indledning

DTaF skal følge med tiden – og tiden er foranderlig

Jeg syntes, det er en spændende opgave, som bestyrelsen er kommet med til mig, og jeg glæder mig til at se nærmere på Dansk Taekwondo Forbund. Dansk Taekwondo Forbund, har oplevet deres stortid i 90'erne med ambitiøse mål om at nå et medlemstalt på 10.000 udøver, men kurven gik den anden vej. Hvorfor? Hvad gik der galt? Hvilke tiltag tog man, og hvilke tager man i fremtid?

Jeg vil skrive om medlemsnedgangen, fordi det er et oprigtigt problem for forbundet, at man ikke kan skabe vækst eller sågar blot fastholde medlemmerne. Er det fordi forbundet ikke anerkender menneskers forskelligheder og forskellige motiver for at dyrke sporten, og derfor er forbundet måske ikke udviklende nok.

Problemformulering

Jeg tror, at hovedårsagen er, at forbundsledelsen er tilfreds med tingenes tilstand, og at man er bange for at prøve noget nyt. Ser man på forbundets ledelse er det Tordenskjolds soldater – nye mennesker holder ikke længe, der er ofte stor modstand mod nyt eller skepsis omkring nye kræfter – ”de ved ikke nok om Taekwondo”. Men viden kan også være en hæmsko, det kan udelukke tiltag førend de er afprøvet. Før i tiden red alle på bølgen – sporten leverede gode resultater, medlemstallet steg og ambitionerne eller rettere forventningerne var tårn høje. Ingen tog initiativ til at planlægge hvordan og hvorfra morgendagens medlemmer skulle komme. Ej heller forudså man, hvilken risiko det udgjorde at sporten var båret af en generation talenter – hvad ville man gøre, når og hvis disse talenter ikke længere var en del af sporten? Man så på Taekwondo med kun en type briller, og det gør man selv den dag i dag.

#Tilfredshed = Stilstand (red. Sofia Manning)

Jeg vil beskrive problemets helhed, og jeg vil give mit bud på en løsning – naturligvis også med afsæt i den type, jeg selv er (garoda-test er vedlagt.) Jeg har stor dominans i den udviklende og i den resultatorienteret del. Dette skinner igennem både tidligere projekter, jeg har været med til, men det er også tydeligt i dette. Den opgaveorienteret del, hvor jeg har min svaghed, prøver jeg til stadighed at blive bedre til.

Tid til forandring

Dataindsamling/Teoriafsnit

Garuda-testen kortlægger persontyper, og dermed siger noget om, hvor og hvordan folk trives bedst.

Fakta om Dansk Taekwondo Forbund er fundet på deres hjemmeside, lige som jeg har været i kontakt med sekretariatet for at få oplysninger om bl.a. medlemstal siden 1990 og frem til i dag, samt fået oplysning om, hvor mange klubber der er registreret.

Gyldendals idrætspsykologi – Motivation og målsætning

Sofia Manning – Trin 5: At sætte sig mål og nå dem Trin 8: Bryd mønsteret

Ulrik Wilbek: Afs: Vinderkultur Afs: Væk fra rutiner Afs: Fra destruktiv til konstruktiv tankegang

Kap: Profilanalyse afs: Forståelse og accept af andre.

Ledelse i teori og praksis: Kap 2.1 Personlighedstræk Kap: 5.1 Virksomhedskultur kap: 7.2 Stuktur og systemer

Jeg har desuden arbejdet meget med egne erfaringer og oplevelser.

Litteraturliste

- Coaching af Sofia Manning
- Dansk Taekwondo Forbunds hjemmeside (www.taekwondo.dk)
- Garuda test (<http://www.garuda.dk/>)
- Gladsaxe Taekwondo Klubs hjemmeside (www.samheon.dk)
- Gyldendals Idrætspsykologi
- Ledelse i teori og praksis
- Tro på dig selv af Ulrik Wilbek

Historik

I 1991 var Danmark nr. 2 over de mest vindende nationer i verdenen, kun slået af sportens hjemland Korea. Det var en stor tid for Dansk Taekwondo Forbund. Året efter fik Danmark en OL-guldmedalje, og medlemmerne strømmede til. Det var en herlig tid – ledelsen kunne sidde med hænderne på låret og nyde, hvordan det dryppede på degnen. DTaF slog ud med armene og satte et mål, som lød på, at DTaF skulle runde 10.000 medlemmer i løbet af få år. Alt så godt ud, men da DTaF rundede 8500 medlemmer, begyndte kurven at gå den anden vej. (DTaF historie LINK: http://www.taekwondo.dk/historie_danmark.asp)

Hvorfor skete dette fald?

Tid til forandring

Hovedårsagen skal findes ved at kigge indad – der var interne stridigheder i forbundet, sportens store profiler forsvandt fra forbundet. Man prøvede dog forgæves på at erstatte disse profiler, men succesen var tvivlsom.

En af de store profiler var den daværende landstræner Master Ko Tai Yong. Han afgik som landstræner grundet uenigheder. Forbundet forsøgte, på demokratisk vis, at skaffe en stedfortræder, som matchede Master Ko. Pludselig blev det en politisk varm kartoffel, i stedet for at bevare det sportslige fokus, da der var mange om buddet, og lige så mange meninger om hvem og hvordan. Forbundet besluttede at pege på den meste politiskneutrale af ansøgerne, en vellidt struktureret person, men som manglede den faglige ekspertise. Han havde tidligere været på landsholdet i en kort periode, og havde ikke skabt de store resultater. Det var derfor en ubarmhertig opgave, da udøverne ikke udviste respekt, hvilket vanskeliggjorde hans job. Stridighederne om den politiske magt fortsatte, og lobbyarbejdede drejede sig efterhånden kun om hvilken kommende bestyrelse, der ville støtte de forskellige landstrænerkandidater. Alt imens dette stod på, glemte man at se ud over rampen og fokusere på sporten, og som resultat heraf raslede medlemstallet ned, og lige siden har der været mere politisk udvikling end sportslig udvikling, hvorfor medlemstallet også fortsat er dalende.

Fra landsholdet forsvandt stjerneprofiler som Josef Salim (Josef Salim CV Link:

<http://samheon.dk/UserFiles/Josef%20Salim.pdf>), OL-guldvinderen og verdensmesteren Gregely Salim samt verdensmesteren Tonny Sørensen (Tonny Link:

<http://samheon.dk/UserFiles/tonny%20soerensen.pdf>).

I dag er der kun 2 stjerneprofiler tilbage, og de er fra den tid. Det er sørgeligt, at der ikke er udviklet flere talenter og stjerneprofiler i løbet af alle disse år. Danmarks stortid som taekwondo nation er forlængst ovre. Selv i Danmark er taekwondo overgået af andre sportsgrene og også andre kampsportsgrene.

DTaF har siden forsøgt at sætte alle sejl for at erhverve sig nye medlemmer, for det var der hårdt brug for. Helt frem til 2002 var medlemstallet under 4000 medlemmer, og kun en meget lille del var kampudøvere. Imellem tiden er en ny form for konkurrencegren indenfor Taekwondo opstået, nemlig "Teknik Taekwondo" (En sammensat serie af spark og slag, som repræsenterer en imaginær kamp, og dommerne vurderer teknik og præcision med point). Rent praktisk består Taekwondo nu af 3 grene; den traditionelle, den tekniske og den kamporienteret del. Der sker noget med sporten, der er flere motivationer, hvorfor folk holder fast i taekwondo, men DTaF følger ikke med udviklingen. De holder mere og mere fast i illusionen om ét stort forbund.

Personlig erfaring

I 1998 fik jeg min først fødte, en lille dreng på 3200g. Forventningens glæde var stor, en søn, som skulle i fars fodspor sportsmæssigt. Tiden var inde, og da Marcus var omkring de 5 år, skulle han starte på Taekwondo. Det viste sig dog hurtigt, at systemet ikke var designet til børn, og jeg kunne mærke, hvordan frustrationen bredte sig; kunne det virkelig være rigtigt, at taekwondo ikke var tilpasset målgruppen for børn? Hvordan kunne fodbold, håndbold og svømning aktivere og fastholde børn? Mine tanker tog til, og den udviklende type, som jeg er, fandt jeg hurtigt et nyt koncept, som skulle give børn succesoplevelser inden for taekwondo - helt ned til 4 års alderen. Se børnepolitik link: <http://samheon.dk/klubben.asp?Emne=Boernepolitik>.

Tid til forandring

Alle ideerne var der, men hvordan skulle jeg dog få dem søsat? Denne fase var svær og vanskelig, jeg var ikke det mindste struktureret eller opgaveorienteret. Men jeg er en netværker, og jeg vidste hvem jeg skulle henvende mig til, så jeg kontaktede udvalgte personer i forbundet og forklarede dem om mine ideer. Det var tydeligt, at det var meget forskelligt, hvordan de enkelte personer, modtog og opfattede mit budskab. Nogen følte, at det var irriterende at lave om på noget, andre kunne se en politisk fordel. Til sidst fandt jeg de rette personer; ildsjæle som mig, og vi indgik et samarbejde. Det viste sig hurtigt, at de personer, jeg samarbejdede med havde styrker, der hvor jeg havde svagheder – de var primært opgaveorienteret og sekundært var de udviklingsorienteret. Kunne det være bedre? På den måde tog mit materiale hurtigt form, og den sidste vej gik gennem repræsentantskabsmødet. Her fortalte jeg om mine mål og min passion for børneområdet, og jeg blev valgt ind i breddeudvalget. Hele processen har udviklet mig både fagligt og personlig, og jeg har forstået vigtigheden af også at være opgaveorienteret. Siden har jeg fokuseret på at tillære mig disse færdigheder; jeg ville aldrig kunne komme i mål uden en plan, og uden at kunne formulere den.

Konceptudviklingen på børneområdet tog fart, og den ene idé tog den anden. Alt med det resultat, at der i dag er børnebæltssystemer, børnesommerlejr, miniputstævner, og forbundet har for første gang i mange år fået medlemsfremgang. Siden indførelsen af børnesystemerne er DTaF vokset med 70-80 % takket være børnekonceptet.

Det er vigtigt ikke at se sig tilfreds her, for som nævnt ovenfor, så er tilfredshed = stilstand.

Hvilke nye tiltag skal vi i gang med? Hvad kræver medlemmerne? Hvad kræves der for at fastholde disse børn? Børn bliver til unge mennesker, og den proces åbner for nye muligheder. Man kunne f.eks. danne et "Pre-kadetlandshold" (alder 7-11 år), så de små talenter kunne forberedes til kadetlandsholdet (alder 12-14 år), som er indført i andre lande. På den måde kan man f.eks. deltage i kadet EM. Når kadetterne bliver ældre skulle de videre på juniorlandsholdet og tilsidst til seniorlandsholdet. Udfordringen var bare, at der var ingen der søsatte ovennævnte landshold – ingen kiggede op eller udad. Nej, vi havde vores seniorlandshold som altid, og man higer sig stadig til gamle dages succes - også længe efter den er ophørt.

Derfor kastede jeg ud i at oprette 3 nye typer for landshold og alle med en rød tråd. I dag har vi dog ikke pre-kadetter men de øvrige 2 landshold (kadetter og junior). De fleste klubber er nu med på idéen, og kaster ressourcer ind i konceptet. Der udvikles forsat på landsholdende og systemet - selv uden mig, da jeg greb en kærkommen chance og fik tilbudt stillingen som landstræner for DTaF's kamplandshold.

Det er skønt at se at forbundet er i fremdrift, men det er bare ikke godt nok, vi skal endnu videre. Min indre udvikler skriger efter forandring, der skal mønsterbrydes i stor stil og tænkes nyt. Ideerne skriver jeg om i mit speciale.

Tre sportsgrene i samme forbund

Det kunne være en idé at se på Taekwondoens facetter, som består af grundlæggende værdier og traditioner. Det betyder, at der er et fundament i DtaF, og vi har bygget en stærk bygning på dette fundament, men bygningen trænger til at bliver renoveret. Samtidig kunne man udbygge med 2 nye bygninger på samme fundament. Hver bygning bør indeholde en vigtig del af Taekwondoens,

Tid til forandring

nemlig konkurrencedelen. På den måde, deler man Taekwondo op i 3 dele; 1) Den traditionelle del 2) Teknikdelen 3) Kampdelen. Fordelen er, at man aktivt deler disse 3 discipliner ud – discipliner som allerede i dag deler klubber i subkulture, men ikke med den berettiget fokus og støtte fra forbundet.

Hvis man ser på den demokratiske struktur i sportsverden, hænger det typisk sammen på den måde, at forbundet danner en paraplyorganisation med en masse klubber under sig. Disse klubber repræsenterer et vis antal stemmer, alt efter hvor mange forbundslicenser klubben aftager. Stemmerne styres af klubbestyrelsen, og det er mange gange her, vi har udfordringen. For mange klubber i DTaF, gælder det, at det oftest er den højst rangerende, som er klubbens formand. Dette er næsten et ubrydeligt mønster, som man ser rundt om i landet.

Personen, med den højeste rang (ofte sortbælte-bærer), er altså ham eller hende der bestemmer. At erhverve sig det sorte bælte, består, i Danmark, ikke blot af en fysisk eksamen, men også en skriftlig teoretisk eksamen og jo højere i bæltegraderne man kommer jo større skriftelige/teoretiske krav stilles der, dette i form af deciderede afhandlinger. Det vil sige, at folk som sidder ved magten i klubberne, ofte har været i sporten længe – det kan være både godt og ondt, men det betyder også, at ikke boglige personer har svært ved at erhverve sig det sorte bælte og dermed også de højere positioner inden for klubberne, ja sågar også inden for selve forbundet. Sidestiller man disse krav med personlighedstesten Garoda, er det tydeligt, at personer som har primær dominans i den strukturerede adfærd, har større sandsynlighed for succes inden for sporten både politisk og i forhold til sortbæltegrader. Denne egenskab er naturligvis god, men den fungerer bedst, hvis også de øvrige dominanser er bredt repræsenteret, så der kommer mere dynamik i klubberne, forbundet og selve sporten. Overvægt i den ene eller anden grad kan skabe alt fra kaos til fuldstændig stilstand. Faren er også den, at der altid stemmes på samme kandidater år efter år til de forskellige poster inden for forbundet. Det er et faktum at de forskellige personlighedstyper helst vil arbejde sammen med andre af samme type, og når bestyrelsen kun består af opgaveorienteret typer, er der ikke meget social samvær eller udvikling. Det er så også disse typer som repræsenterer klubberne til de årlige generalforsamlinger. Så en gang årligt fylder man et stort lokale med strukturerede personer, som skal beslutte Taekwondos fremtid. Det er ofte svært at gennemtrumfe noget, når flertallet er bange for at kaste sig over nye tanker og udfordringer.

Derfor syntes jeg det er vigtig, først og fremmest at give klubberne de værktøjer, som giver forståelse for mangfoldighed. Med den forståelse ville man kunne se fordelene, eller i det mindste være åben for et forsøg, i at dele Taekwondo op i sine 3 forskellige facetter, forskellen ligger nemlig i selve sporten - dette vil give plads til flere forskellige typer udøvere i DTaF.

De typer som typisk træner den traditionelle del, er den strukturerede type, her gives der ikke meget plads til den udviklende type. Dem som typisk træner Teknikdelen er den sociale type, og de typer, som typisk har en stærk dominans i den resultatorienteret del, er kampfolk - her skinner den sociale del meget lidt igennem. Den udviklende type vil også finde sig godt tilpas her, fordi er hele tiden er behov for at udvikle på kamp. Dette sker ikke i så stor grad i teknikdelen, da alt er fastlagt i meget faste rammer, som betyder, at den strukturerede type også ville kunne trives her.

Tid til forandring

Se man på den ovenstående model, syntes jeg det vil være indlysende at dele Taekwondo op og lave 3 sportsgrene i samme forbund, så der er plads til alle typer og det ville kunne trække en masse positive ting med sig.

Handlingsplanen:

Hvad – Hvorfor – Hvordan – Hvornår

Hvad: Konceptudvikling i Dansk Taekwondo Forbund

Hvorfor: For at udvikle taekwondo i Danmark og skabe en vinderkultur, og dermed flere talenter.

Hvordan: Konceptbeskrivelse

Hvornår: Dansk Taekwondo forbunds repræsentantskabsmøde 2012

Hvordan

Jeg vil ridse nogle af de ideer op, jeg ligger inde med. Ved at dele taekwondo op i de 3 forskellige facetter bibeholder man grundværdierne og samtidig specialiserer man grenene. For at udnytte det faktiske potentiale har vi behov for at kunne "skyde genvej" mod det som udøverne ønsker. F.eks. bruger vi meget tid på at lære udøverne om grundteknikker og systemer, som udøvere i kampudviklingen måske ikke har behov for. Det tager typisk 3-4 år at opnå det sorte bælte, og pensummet er langt fra det en kampudøver skal bruge. Jeg ønsker at skabe krav og systemer som er relevante for den enkelte gren.

Hvis man f.eks. inden for kamp spotter et ungt talent, er vejen lang. Som det er i dag, "misbruger" man barnets mest udviklende fase, da man træner dem i noget, som de nødvendigvis ikke skal bruge i fremtiden, udover at gøre dem i stand til at opnå det sorte bælte. Man forventer efterfølgende, at disse talenter ikke går tabt, og er nærmest uforstående over for dette tab. Men hvordan kan sporten forvente at bygge på træge systemer og samtidig arbejde med meget dynamiske og resultatorienterede mennesker. Det kan man i fremtiden ikke skabe OL-medaljer og verdensmester på, for så langt kommer vi ikke med denne type mennesker i det samfund vi har i dag – der er mange andre kampsportsgrene, som tilbyder en hurtigere udvikling. Disse potentialer ønsker at komme ud på banerne, og man skal som bekendt smede mens jernet er varmt. Vi skal ikke spilde deres talent eller energi på at spadsere op og ned ad gulvet i grundform. Disse potentialer mister vi til f.eks. MMA, Wing sung eller kick boksning, for der går man til stålet fra dag ét af. Omvendt er det ikke alle der har lyst til kampdelen, men fortsat har konkurrencegenet i sig. De vil kunne finde tilfredsstillelse i at dyrke det æstetiske i sporten ved at tilmelde sig teknikdelen, og har man ikke lyst til konkurrence, men har mod på all-round-taekwondo, vil den traditionelle del kunne favne disse typer. Vi skal hele tiden tænke på at den kristiske masse i Danmark ikke er den samme som i Tyskland eller Spanien – vi er en lille nation, derfor skal vi opfinde systemer, som kan udvikle og fastholde folk inde for deres interesse og talent.

For at komme igennem med disse ideer skal der ydes et stort politisk lobbyarbejde, da forandring som før nævnt ikke er noget DTaF er gode til at acceptere. Der skal udarbejdes forslag til lovændring i DTaF. Men tanken om det kunne være muligt at opdele taekwondo i 3 grene, og

Tid til forandring

dermed bane vejen for at støtte klubber i den rendyrkede stil, som kampklubber, teknikklubber og samtidig fastholde de allerede eksisterende traditionelle klubber, er motiverende.

Det er en stor omvæltning af DTaF. Jeg ved, det ikke bliver let at komme igennem med disse forslag, for selv om ideerne giver mening for mig, vil en anden opleve ideerne som destruktive for taekwondo i stedet for udviklende.

Hvad kunne der i værste fald ske, ved at tage springet? Jo – de eksisterende klubber ville være bange for at miste deres medlemmer til en kampklub eller teknikklub, selv om klubben konstruktivt selv kunne åbne disse klubber, som en satellit-klub og den vej udvidde klubben. Man kunne også forstille sig, at de gamle hanner i systemet, som har trænet og læst sig til sin høje bæltegrad, ville føle sig snydt, fordi man så i dag "bare" kan kæmpe sig til en sortbæltegrad. Men hvis vi sætter dette i relief, så træner en kampudøver typisk gennemsnit betydeligt mere end øvrige udøvere. For mange gamle hanner, handler det om at holde sin magt og holde de andre nede (destruktivt). Det kunne tænkes, at en elev igennem årene stiger i graderne, og den traditionelle alfahan må i gang med bøgerne for at holde sig oven på. Men måske er det slet ikke dårligt med lidt konkurrence på dette område, man tvinger jo næsten de "gamle" til at udvikle sig, såfremt de vil beholde deres status, og udvikling er godt for taekwondo. Som situationen er i dag, kan man holde på sin magt, fordi systemet er designet til den mere strukturerede type.

Tid til forandring

Eksempel på et kampbæltssystem

Bæltefarve	Begynder	Advanced	Super Advanced	TID I GRUPPEN SOM AKTIV KÆMPE (år)	
				1-3 ÅR	
HVID	X			0	
HVID m/GUL	X			½	
GUL	X			1	
ORANCE	X			1 ½	
GRØN	X			2	
BLÅ	X			2 ½	
BLÅ m/RØD	X			3	
				3-6 ÅR	Man går kun op i AD-gruppen når man er god nok eller har vundet Begynder gruppen 3 gange.
RØD		X		3 ½	
RØD M/SORT		X		4	
RØD M/ 1 SORT		X		4 ½	
RØD M/2 SORTE		X		5	
RØD M/3 SORTE		X		5 ½	
				6 - ÅR	
SORT 1. DAN			X	6	
SORT 2. DAN			X	7	
SORT 3. DAN			X	9	
SORT 4. DAN			X	12	
SORT 5. DAN			X	16	
SORT 6. DAN			X	21	

På den måde kan man på bæltefarven se, hvor erfaren udøveren er på kampområdet, altså inden for den sportsgren der hedder taekwondo-kamp. Skulle kampudøveren få lyst til at dyrke teknikkdelen, bevæger han/hun sig ind i en hel anden sportsgren og har derfor ingen erfaring på dette område og stiller selvfølgelig med hvidt bælte. Omvendt ville det være livsfarligt, hvis en tekniker stillede op til kamp i super-advanced klassen, fordi han/hun var sortbælte i teknik. Her skulle teknikeren stille op i begynder klassen, med hvidt bælte. Dette giver god mening.

Hvorfor

DTaF favner i dag omkring 100 traditionelle klubber. Tænk hvordan billedet ville se ud, hvis man kunne åbne f.eks. en kampklub, med fokus på at udvikle elitepotentiale udøvere. Jeg tror ikke, det er urealistisk, at der ville åbne 50-100 klubber alene på den konto i løbet af en 10 årig periode. Hvis dette bliver realistisk, ville forbundsmedlemstallet kunne stige med 50% i forhold til i dag, og man ville højst sandsynligt se betydeligt flere udøvere i hver vægtsklasse og derved en større gunstig konkurrence.

Tid til forandring

For at få de modeller integreret, er der nogle meget gamle mønstre som skal brydes. Bl.a. skal man gøre op med det nuværende bæltssystem. Som det er i dag, er det kun muligt at erhverve sig det sortbælte, hvis man opfylder DTaF pensum. Dette er forståeligt nok, men pensummet er slet ikke med fokus på taekwondo-kamp og henvender sig mest til den opgaveorienteret type; jo højere sortbæltegrader, jo mere skrivearbejde og uddannelse. Bæltet fortæller altså ikke noget om, hvor erfarende man er i kamp. Tværtimod har der i mange år været en tendens, til at tryne kæmperne ved sortbælteeksamener, for de repræsenterer ikke grundteknikken – det samme kan konkurrenceteknikere opleve. En person med en meget høj sortbæltegrad behøver altså ikke at have stået på en kampbane –nogensinde!!! Kunne man gøre op med de gamle normer? Kunne man bruge flere bæltssystemer under andre forudsætninger end de traditionelle?

(se under afsnit X: Eksempel på et kampbæltssystem)

Hvornår

Jeg ønsker at offentliggøre mine tanker og idéer til en åben debat gennem Dansk Taekwondo forbunds repræsentantskabsmøde 2012. Måden dette praktisk foregår på, er at der ca. 3 mdr. før mødet indsendes forslag til lovændring. Forud for dette møde vil jeg sikre mig, at der indkaldes til debatterende disse idéer, og jeg vil få mulighed for at uddybe mine tanker og synspunkter. Jeg vil på denne måde aktivt bruge mit netværk og sikre mig så mange stemmer som muligt landet over allerede inden selve repræsentantskabsmødet. På dagen, hvor repræsentantskabsmødet afholdes, vil jeg fremlægge projektet inden afstemningen. Skulle det ikke lykkes at få opbakning nok til at gå videre i denne fase, vil debatten hermed være skudt i gang. Jeg vil forsøge at få projektet stemt ind som pilotprojekt med evaluering og evt. endelig vedtagelse ved rep.mødet året efter.

Økonomi

Man kunne stille sig spørgsmålet "hvad kunne der gøres for at få penge til at udvikle de kommende talenter?" Jeg kunne forstille mig, at man nødtigt ville bidrage med flere penge, end man gør i dag. Økonomi er altid en stopklods for mange projekter, men ser man anderledes på det, kunne det også være en motivation. Det ville være muligt at opfinde f.eks. en kamplicens udover forbundslicensen. Pengene skal gå til talentudvikling, et område som ikke støttes i dag, kun igennem kadet- og juniorlandshold. Dette system kan også bruges på teknikkdelen, men ikke på den traditionelle del, da fokus for talentudvikling ligger i konkurrenceformen, og dermed for at skabe flere medaljer til Danmark.

Konklusion

Er vi villige til at lære om mangfoldighed, vil vi kunne forstå hinanden meget bedre, og give mere plads til hinanden. Dette gælder både i samfundets forskellige sociale lag, på arbejdspladsen, i skolen og ikke mindst i sporten. Vi skal huske, at samfundet til stadighed rykker sig – vi har i årevis talt om mangfoldighed – men mangfoldighed er andet en forskellig etnisk baggrund, det er også at

Tid til forandring

skabe rum til forskellige talenter og understøtte dem bedst muligt og på den måde skabe en vinderkultur.

Med venlig hilsen

Tommy Mortensen, Landstræner DTaF

CV-Link: http://samheon.dk/traener_detaljer.asp?id=127